

EEN NIEUWE LENTE ...

In de tuin van ons Honig Breethuis wordt eendaags het vakkundig gerestaureerde tuinbeeldje uit zijn winterjas gehaald. De crocussen en narcissen staan in volle bloei en ook de vaste planten lijken de vorst goed te hebben overleefd. Ons sfeervolle huis herinnert vaak aan een gonzende bijenkorf, waar bezige bijen actief in en uitgaan en elkaar weten te vinden. De ontroerende huisconcertjes, boeiende tentoonstellingen en leerzame scholenactiviteiten zijn als nectar waaraan onze bezoekers van jong tot oud zich weten te laven.

Het bestuur van de Vereniging tot instandhouding en uitbreiding der Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling "Jacob Honig Jansz. Jr." hecht er veel waarde aan dat er een goed contact wordt onderhouden met onze achterban. De eerste algemene ledenvergadering van dit jaar vindt plaats op maandagavond 16 april. Het verheugt ons altijd weer daarbij de trouwe leden van het eerste uur te mogen verwelkomen. Maar ook nieuwe gezichten weten zich binnen onze kring snel geliefd te maken door hun inbreng. Met sommige nieuwe vrienden en vrijwilligers delen we al een plezierig voortraject.

In deze nieuwsbrief stellen we Jaap Kuyt voor, die zich uit hoofde van zijn functie als penning-

meester van de Stichting Familie Vis aanmeldde als lid van onze vereniging. Eerder konden we al dankbaar van zijn historische kennis gebruikmaken bij het samenstellen van de expositie over deze ondernemersfamilie. In de voorjaarseditie van onze nieuwsbrief deelt Jaap vooral zijn persoonlijke herinneringen aan de voormalige bewoonster van ons huis.

In deze nieuwsbrief voorts aandacht voor de Zaanse historie van een eeuw en twee eeuwen geleden. Terwijl Zaandam 200 jaar terug een bestuurlijke eenheid werd onder maire Goebel, stond in Krommenie maire Jacobus Alberty aan het roer van de gemeente. Zijn portret en genealogie komen aan bod, vooruitlopend op een relaas over zijn nazaat Louise Alberty, eertijds de buurvrouw van mej. Neeltje de Jager. 100 jaar geleden blikte de wed. Neeltje Honig-Mulder terug op haar jeugdherinneringen. Dit was precies de tijd dat ons huis werd bewoond door Jacob en Grietje Breet. Kortom veel mooie oude verhalen om ons te informeren hoe het vroeger toeging, maar ook om ons te inspireren tot continuïteit. Want gemeenschapszin en ondernemingsgeest, dat zat onze voorouders al in het bloed!

De weduwe Neeltje Honig Mulder met Cornelia Honig Jansd. en haar kleinzoon Jaap Honig en Jan W.A. Honig, zittend op een steiger aan de Zaan, 1899 (Foto: GAZ)

VAN DIK TROM TOT NEELTJE MULDER'S MEMOIRES

In 1912 herdacht Zaandam de stichting van de samengestelde gemeente een eeuw te voren op instigatie van Napoleon Bonaparte. Cornelis Johan Kieviet (1858-1931), tussen 1902 en 1917 hoofdonderwijzer in de lokale armenschool en auteur, schreef ter gelegenheid van dit eerste eeuwfeest het gedenkboek 'Schetsen uit de geschiedenis van Zaandam (1812-1912)'.

Uiteraard kennen we Kieviet vooral als schrijver van de populaire jeugdboekenreeks Dik Trom, van wie in 1912 onder de titel 'Toen Dik Trom een jongen was' tevens het derde deeltje verscheen. In hetzelfde jaar, nu precies een eeuw geleden en een jaar voor haar dood, zagen onder de titel 'Uit den goeden ouden tijd' (1912) de kleurrijke jeugdherinneringen van Neeltje Mulder (1833-1913) het levenslicht. Hierin blikt de weduwe van de bekende nestor van de Zaanse geschiedschrijving, Jacob Honig Janszoon Junior, terug op haar jeugd in

Neeltje Mulder in oud-Zaans kostuum
(Foto: Jb Kuyper) [ZOV]

Zaandijk tijdens het Biedermeier tijdperk. Als toelichting noteert Neeltje over dit tijdsgewricht:

"Meest alle herinneringen zijn uit de jaren van 1837-1847, mijne kinderjaren." "Nu de dingen verdwenen zijn, begint men de waarde te beseffen van het vele schoone dat toen als ouderwetsch van de hand werd gedaan, zonder op de kunst-waarde te letten. Jacob Honig Isz.Jr. betreurde zulks, daar wat heenging niet zou terugkeeren en men dit zou inzien als het te laat was, te meer, daar de goede smaak der voorouders voor verval van kunst had plaatsgemaakt." "Voor hem was het eene aanmoediging om, zij het op bescheiden schaal, in zijne werkkamer eene verzameling aan te leggen, inzonderheid voor hetgeen betrekking had op de Zaanstreek." "Zijn oudste zoon trad in het voetspoor zijns vaders en om te zorgen dat, wat met moeite was verzameld en bewaard, niet later naar heinde en verre zou verstuiven, heeft hij de groote edelmoedigheid gehad de collectie aan de gemeente Zaandijk af te staan voor eene z.g.n. oudheidkamer."

Bij de herinrichting van het pand Lagedijk 80 in 1999 tot Honig Breethuis kon dankbaar gebruik worden gemaakt van het sfeerbeeld dat Neeltje Mulder schetst van de wooncultuur. Daarnaast werd er vrijelijk geput uit de rijke collectie, die door haar echtgenoot was samengesteld en door haar oudste zoon aan de gemeente geschonken. Op de omslag van deze nieuwsbrief zien we de schrijfster in 1899 samen met Cornelia Honig Jansd. en haar kleinzoon Jaap Honig en Jan W.A. Honig (1899-1967). De laatste zou later de taak van conservator van de Zaanlandsche Oudheidkamer overnemen van zijn vader Gerrit Jan Honig (1864-1955).

Neeltje beschrijft zeer toegankelijk en anekdotisch haar herinneringen aan het Zaan-

dijker milieu. In vijftien thematische hoofdstukken gaat ze in op de diverse aspecten van het burgermansleven. Daarbij komen uiteraard ook de families Honig en Breet veelvuldig ter sprake. Zo leren we dat de familie Breet een tentjacht bezat en verneemen we zelfs de naam van de boeierknecht van Jacob Breet: Een man met de treffende naam Kees Kwak.

Ook leren we over de muzikaliteit van de kinderen van Klaas Cz. Breet: "Neeltje Breet en Jacob Breet zongen niet onverdienstelijk. De families van Gelder en Breet waren aangeboren muzikaal. Jacob Breet zong met zijn schone stem de liederen van de Chavonnes Vrugt, kamerzanger van Z.M. Willem II, die ook wel hier optrad in de concerten van Strumpf met zijne volksliederen, benevens het: 't Wordt duister mijn roosje, kom speel nu niet meer! Ook op zijn kunstreis in het buitenland maakte hij grooten opgang tegen ruime finantieele vergoeding. Zijn succes behield hij nog lang, maar financieel bleek de uitkomst slecht. Jacob Breet componeerde een wiegelied: Slaap mijn engel zoet en wel, dat zeer in den smaak van het publiek viel, evenals het weesje: Ach roeren U mijn tranen niet enz.; ook muziekstukjes, reveries en walsen werden door hem in het licht gegeven."

Herlezing van zowel Dik Trom als Neeltje Mulders memoires blijft ook na een eeuw warm aanbevelen!

PvL

VET – EEN VERDWENEN FAMILIE VAN JOODSE ZILVERSMEDEN UIT ZAANDAM

In de collectie van het Zaan Museum (Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling) bevinden zich 6 zilveren objecten van de joods Zaanse zilversmedenfamilie Vet. Deze stukken, samen met 25 tot 30 andere voorwerpen in museaal en particulier bezet, zijn mogelijk de enige getuigenissen van de ooit bekende firma S. & I. Vet en zonen uit Zaandam.

Familie Vet op het achtererf aan de Gedempte Gracht no. 16. In de stoel: Wolf Vet. Verder v.l.n.r. Betty Vet-Wijnberg, Arnoldus Vet, Engeltje Wijnberg-Vet, verkoopster Trijntje IJff. Zittend Rika Vet een dochter van Arnoldus en Betty. (Foto: GAZ)

In 1932 bestond de zaak 100 jaar, waarvan 21 jaar op Gedempte Gracht nr. 16. In 1942 werden de joodse eigenaren gedwongen de sleutel in te leveren en werden 7 familieleden afgevoerd naar de vernietigingskampen. In de jaren voor de oorlog was de zaak een bekend adres voor zilveren modellen van onder andere molens, bedrijfsgebouwen en kerken. Koningin Wilhelmina ontving op 29 april 1908 bij haar bezoek aan Zaandam een zilveren model van de Bullekerk van burgemeester Elias. Het bevindt zich nog altijd in het Koninklijk Huisarchief.

In 2007 kocht het bestuur van de Zaanlandse Oudheidkundige Verzameling een zilveren model van het Havenmeesterkantoor te Zaandam. Het was in 1921 vervaardigd door de firma Vet, als afscheidscadeau voor de architect van het pand. Vertrekkend doopsgezind predikant ds. M. Onnes kreeg in 1930 een zilveren model van de Noordervermaning in Westzaan. Het vakmanschap van de firma was bekend bij alle gezindten. In de winkel aan de Gedempte Gracht, waarboven de twee firmanten Wolf (1872-1940) en Arnoldus (1883-1943) Vet woonden, waren ook insignes, sieraden en snuisterijen te koop. Zo bestelde het Zaanlands Mannenkoor er een zilveren draaginsigne in de vorm van een lier en IJssvereniging Voorwaarts te Koog aan de Zaan een zilveren schaats aan een rood-wit-blauw lintje. Op een foto uit 1933 is een volle etalage te zien met lepels, colliers, klokken en alles wat er bij een juwelier te koop is.

In het kabinet van het Honig Breethuis is een kleine selectie te zien uit het oeuvre van de firma Vet, voor zover dat bewaard is gebleven. Uit particulier bezit zijn er enkele gebruiksvoorwerpen uit het eind van de jaren dertig te zien, die in de oorlog gered zijn uit het reeds door de Duitsers verze-

In 1908 ontving koningin Wilhelmina van gemeente Zaandam een exemplaar van de Bullekerk, dat in het Koninklijk Huisarchief wordt bewaard. (foto GAZ)

gelde pand. Zij laten een aantal zeer sierlijk gevormde vaasjes en bonbonschaaltjes zien, die een mooi beeld geven van de stijl en het vakwerk van de zilversmeden Arnoldus en Wolf Vet.

De tentoonstelling wordt op 3 mei 2012 geopend.

Hester Wandel (Zaans Museum)

BEELDJOURNAAL ANNO 1912

14 JANUARI 1912:

Jubileumfoto t.g.v. het 50 jarig bestaan van Diakoniehuis Koog aan de Zaan, opgericht in 1862.

22.23451 (GAZ)

11 JULI 1912:

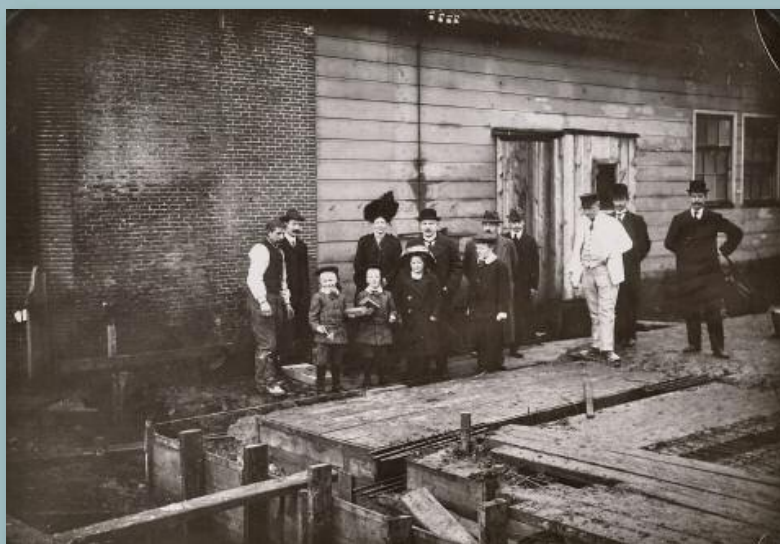
Opening nieuwe gasfabriek in Wormer. De eerste steenlegging door burgemeester Dirk Kooiman (1910-1919) vond plaats op 4 maart 1912.

21.31250 (GAZ)

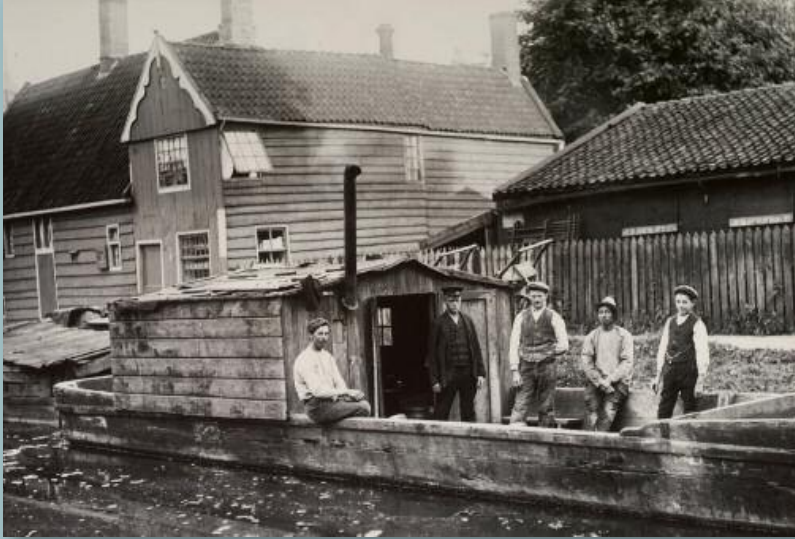
EERSTE STEENLEGGING VOOR GEBOUW "1912" VAN DE STIJFSELFABRIEK DE BIJENKORF.

V.l.n.r. de kinderen G.N. Honig, C.J. Honig, M. Honig en M.K. Honig. Daarachter de heer en mevrouw Honig-Laan, met witte pak de fabriekschef J. Zemel. Op 7 april 1912 trad de Ned. Isr. Dr. Leo Blach in dienst bij Honig, waar hij leiding gaf aan het laboratorium. Blach was afkomstig uit het Duitse Leopoldshall en promoveerde in 1900 aan de Ruprecht-Karls Universiteit te Heidelberg.

22.00481 (GAZ)

WERK AAN DE WINKEL

41.02300 (GAZ)

WERKVOLK VOOR DE BOUW VAN GEBOUW "1912" VAN STIJFSELFABRIEK DE BIJENKORF AAN HET VERMANINGS-PAD TE KOOG AAN DE ZAAAN.

In 1912 werd o.m. ook de bekende witte betonnen graansilo (ontw. Gebr. Gorter, april-juni 1912) van gortpellerij 'De Mercurius' van de Gebroeders Albert en Jacob Adriaan Laan aan de Veerdijk in Wormer gebouwd. In Westzaan verrees in 1912 een vier verdiepingen tellend pand van chocoladefabriek 'De Paradijsvogel' van de Gebr. Grootes, dat in 1925 zou verbranden.

Foto: GAZ / Collectie Rein van Houten, Koog aan de Zaan

21.02695 (ZOV/GAZ)

AANLEG VAN DE NIEUWE ZEEHAVEN VAN ZAANDAM TUSSEN 1910 EN 1912.

Het opspuiten van het 'blauwe zand' door stoomschepen.

ZAA09100197 (GAZ)

PAARD EN WAGEN VAN TRANSPORTBEDRIJF VAN GEND EN LOOS VOOR HET NS STATION AAN DE PROVINCIALE WEG IN ZAANDAM OMSTREEKS 1912.

Deze foto's zijn te bekijken en te bestellen via de vernieuwde beeldbank van het Gemeentearchief Zaanstad (<http://zaanstad.pictura-dp.nl>)

ALBERTI, EEN FAMILIE VAN NOTABELEN

Binnen het Honig Breethuis associëren we de naam Alberti vooral met de in 1925 tragisch aan zijn einde gekomen verloofde van Aagje Breet. Uit nalatenschap van Clara Louise Ruys-Seelig (1923-2010) konden wij de documentatie veiligstellen die zij – aangespoord door haar oud-tante Elisabeth ('Bets') Jacoba Wilhelmina Hermans-Alberti (1897-1981) – wist samen te stellen over de genealogie van de familie Alberti. Hieronder een eerste resumé van de familiegeschiedenis van vier generaties Zaanse notabelen.

De Zaandijker predikant Ds. Johan Christiaan Alberti (1720-1778) kan worden beschouwd als de stichter van de Zaanse tak van dit geslacht. Hij werd op 9 maart 1720 in Emmerich (Emmerik) gedoopt als Joann Christian, zoon van de chirurgijn Caspar Friedrich Alberti en Anna Sluiters, gehuwd in 1719. Joan Christian was vernoemd naar zijn grootvader, echtgenoot van Agatha Fabricis. Ds. Johan Christiaan Alberti was de oudste van vijf kinderen. Zijn broer Erich Fridrich Alberti (1724-1788) studeerde te Halle en werd Luthers predikant in achtereenvolgens Zierikzee (1746-1747), Dordrecht (1747-1768) en Amsterdam (1768-1788).

Zelf werd Johan Christiaan in 1751 legerpredikant, van 1750-1751 predikant te Marken en vanaf 1751 predikant bij de gereformeerde gemeente te Zaandijk. Op 15 juni 1760 huwde hij alhier Stijntje Dico. Uit dit huwelijk werden vier kinderen geboren, waarvan er drie de volwassenheid bereikten. Dit waren Jacobus Alberti [I] (1763-1836), Anna Maria (1764-1847) en Cornelis (1767-1826). Jacobus en zijn zus Anna Maria traden beiden op 2 oktober 1785 in het huwelijk. Cornelis werd vader van zeven kinderen, waarvan de tweeling Cornelis en Grietje niet ouder werden dan een jaar. De oudste zoon was de Zaandijker houtzager Johannes ('Jan') Alberti (1802-1925), de ongelukkige verloofde van Aagje Breet, die door verdrijving om het leven kwam.

In dit artikel vervolgen we evenwel de lijn van de eerder vermelde stamhouder. G.J. Honig schrijft in 'Uit den gulden Bijkorf' (1952): "Jacobus Alberti die in zijn jonge jaren te Zaandijk kapitein was van het Patriottisch gewapend burgergenootschap, is te Krommenie gaan wonen en is zijn schoon-

vader opgevolgd als notaris, schout en secretaris (1797). In den Franschen Tijd fungeerde hij als maire te Krommenie. Hij is aldaar overleden 18 maart 1836." In de Boedelscheiding van Jacobus Alberti opgemaakt op 13 mei 1836 wordt bij "één der gladde tafeltjes in de zuideragterkamer" de opmerking geplaatst: "NB: Kan hierbij zijn sjerp als commandant van het Zaandijker gewapend burgercorps ook het vaandel gelegen hebben?"

Jacobus Alberti [I] (1763-1836), notaris en maire te Krommenie (pastel, 1812, Zaanlandia Illustrata nr. 713; GAZ)

In de Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling bevindt zich een gesoigneerd pastelportret van Jacobus Alberti uit 1812, gezeten op een stoel voor een tafel met daarop een boek getiteld 'Het notarisambt te Frankrijk' en een lakstempel met Krommenie 1625. Naar aanleiding van een lakstempel voorzien van een korenschoof schrijft G.J. Honig in een brief d.d. 19 september 1896 aan nazaat Dirk Alberti: "Nevenst. wapen komt voor op een zegel

afgedrukt in rood lak op een exploit d.d. 19-9-1806 getekend door Jacobus Alberti, schout en gerechtsbode te Krommenie".

Uit het huwelijk met Lysbeth Beets, gesloten in 1785, bereikt slechts één zoon de volwassen leeftijd. Dit is de zeildoekfabrikant Johannes Alberti (1786-1828). Johannes wordt door zijn vader acht jaar overleefd. In zijn betrekkelijk korte leven is Johannes evenwel twee maal gehuwd geweest. Uit

deze beide huwelijken zijn respectievelijk twee en vier kinderen voortgekomen, die als erfgenamen worden aangewezen bij de eerder genoemde boedelscheiding van hun grootvader. De twee dochters uit het eerste huwelijk zijn dan reeds getrouwd. Zo ook de oudste dochter uit het tweede huwelijk. Dit is Eva Alberti (1813-1883), echtgenote van Mr. Pieter Prins (1812-1865), koopman en burgemeester van Wormerveer.

De oudste zoon, Jacobus Alberti [II], in 1836 te boek geteld als "luitenant der Art. te Harderwijk", wordt bij verstek eveneens vertegenwoordigd door zijn zwager Pieter Prins. De jongste twee kinderen van Johannes zijn bij het overlijden van hun vader en grootvader nog onmondig en worden vertegenwoordigd door hun voogd. In het vervolgartikel zullen we verder gaan met de oudste zoon en stamhouder, Jacobus Alberti [III] (1814-1873), en zijn gezin, waartoe Louise Alberti behoorde. Louise stelde een prachtig fotoalbum samen van haar familie en Zaandijker intimi.

PvL

Bronnen: Rijksarchief Noord-Holland, Haarlem; Evangelische Kirchengemeinde Emmerich; Zaanlandia Illustrata (Gemeentearchief Zaanstad).

HERINNERINGEN AAN NEELTJE DE JAGER

Hoewel we ondertussen al weer ruim tien jaar in de eenentwintigste eeuw leven, zijn er nog altijd mensen die zich de tijd van voor 1940 levendig herinneren. Zo iemand is de heer J.B. Kuyt (1929) uit Heiloo met wie ik onlangs sprak tijdens zijn bezoek aan het Honig Breethuis.

Als jongen woonde hij vanaf 1932 aan de Lagedijk op het huidige nummer 76 en was zo goed als naaste burens van mejuffrouw Neeltje de Jager (1861-1940), laatste bewoonster van Lagedijk 80, nu het Honig Breethuis. Het huis waar Jaap Kuyt woonde hoorde met de nummers 74 tot 80 lange tijd tot de bezittingen van de familie Breet. Nummer 76 was tot circa 1890 paardenstal. Toen werd deze afgebroken en vervangen door het huidige woonhuis, waar Jaap zijn jeugd doorbracht. Het oorspronkelijke houten luchthuis aan de Zaan bleef behouden. De wortels van Jaap Kuyt gaan ver terug in de geschiedenis van de Zaanstreek. Zijn voorouders hoorden tot het bekende geslacht Vis en, zo vertelde hij, in iedere generatie van zijn familie komen wel leden van dit geslacht voor. Nog altijd leeft de belangstelling voor dit geslacht. Jaap is bestuurslid van de zeer actieve Stichting Familie Vis en met bijna veertig dienstjaren het langst zittende lid en oudste nazaat van stamouders Jacob Vis en Aaltje van Bergen.

BUURJONGEN EN BUURVROUW.

Als jongetje kende hij mejuffrouw de Jager goed. Met een vriendje kwam hij wel eens achterom door de tuinen op bezoek. Neeltje de Jager hoorde tot de gegoede Zaadijkse burgerij. De heer Kuyt vertelde onder meer het verhaal over Neeltje en haar kledij. Zij had de gewoonte zich te 'verschonen' in de Zaankamer, waar ze zich onbespied waande. Dat bleek echter een misvatting, want vanuit langsvarende bootjes hadden passanten een fraai uitzicht op een

Aan de Zaankamer lag jarenlang de zeilboot "Holland" aangemeerd, waarmee Jaaps avontuurlijke vader Ko Kuyt (1878-1942) een wereldreis maakte. (ingekleurde foto, 1938 GAZ)

Zaankamer en op Neeltje. Vooral jongheeren in roeiboort hadden de gewoonte om nog eens een extra rondje te maken voor een tweede kijkje. De Zaankamer zag er destijds heel anders uit dan nu. Op de bekende foto van Neeltje aan haar tafel bij de haardnis viel voor Jaap Kuyt veel te herkennen.

Wonen aan het water bracht ook risico's met zich mee. Jaap Kuyt vertelde hoe mejuffrouw de Jager eens achter het huis te water raakte. Op haar roep om hulp stak buurmeisje Woerdeman (nummer 78) haar hoofd uit het raam met de mededeling: "Nee, vader is niet thuis". Op de houten halsgevel van de Zaankamer stond jarenlang het jaartal 1765*) te lezen. Toen Jaap Kuyt eens vroeg wat hier de aanleiding voor was, zou Neeltje hebben gemeld, dat het haar gewoon een goed jaar leek.

OUDE VRIJSTER

Koken deed mejuffrouw de Jager in de huidige woonkeuken van het Honig Breethuis. De keuken geeft nu de achttiende-eeuwse toestand weer, maar in Neeltje's dagen stond hier onder de

smuiger een ijzeren fornuis waarop zij haar maaltijden bereidde. Toen Jaap Kuyts ouders hun vijfentwintigjarig huwelijksfeest vierden, behoorde Neeltje tot de gasten. Er werd een groepsfoto gemaakt van bruidspaar en gasten. Daarop is Neeltje prominent aanwezig. Bij die gelegenheid legde Jaap als ontdeugend jochie een windkussen op Neeltje's stoel. Haar reactie herinnert hij zich niet meer. Wel weet hij nog goed dat zijn vader erg kwaad was. Zelf is Neeltje nooit getrouwd geweest. Ooit had een zekere heer Smit een oogje op haar. Na veel wikken en wegen waagde hij de stap haar een aanzoek te doen. Maar het was donker en hij zag niet dat hij niet Neeltje, maar haar zuster voor zich had. Hij was echter, aldus Jaap Kuyt, 'te veel heer om het aanzoek aan haar zuster in te trekken' en zo is Neeltje ongehuwd gebleven. Neeltje de Jager overleed zoals bekend in 1940. Vanaf dat jaar bood haar huis onderkomen aan de ZOV-collectie. Sinds 1999 is het Honig Breethuis. We mogen Jaap Kuyt inmiddels tot ons eigen ledental rekenen. Uiteraard danken wij hem voor het delen van zijn parate en openhartige jeugdherinneringen.

George Sliker

*) Het jaartal 1765 is ook aangebracht op zoldering van de salon! Of de Zaankamer toch een vroegere dan de aangenomen datering van omstreeks 1829 heeft? (Redactie)

ANNO 1812

Pieter Dekker junior (* Koog aan de Zaan 1812-1861) was student in de theologie en bekeerde zich later toch het katholicisme. Hij was voorts vrijwilliger bij de krijgsmacht en schreef 'Zes jaren te paard, herinneringen uit het Hollandse dragonderleven' (1852). Daarnaast was hij verbonden aan het toneel en werkzaam bij de redactie van het dagblad De Tijd. De nagenoeg onbekende auteur Pieter Dekker deelde zijn geboortjaar met de wereldwijd geroemde Britse schrijver en filantroop Charles Dickens (1812-1870).

Pieter Dekker jr. (1812-1861)
(Zaanlandia Illustrata nr. 714; GAZ)

AGENDA

WAS GETEKEND: HINNE TERPSTRA (TENTOONSTELLING)
VRIJDAG 17 FEBRUARI T/M ZONDAG 15 APRIL 2012

MUSEUMWEEKEND: OPEN HUIS
ZATERDAG 14 APRIL 2012 - 13.00 TOT 17.00 UUR
ZONDAG 15 APRIL 2012 - 13.00 TOT 15.45 UUR

ROSMARIE BLAAUBOER: THEATERVOORSTELLING EMILY DICKINSON
ZONDAG 15 APRIL 2012 - 16.00 UUR

WANDELING DOOR OUD-ZAANDIJK: WANDELTOCHT O.L.V. GIDS
ZONDAG 22 APRIL 2012 - 13.30 UUR

VET, EEN FAMILIE VAN ZILVERSMEDEN (TENTOONSTELLING)
DONDERDAG 3 MEI T/M ZONDAG 5 AUGUSTUS 2012

TROUWEN IN DE ZAA NSTREEK: TENTOONSTELLING VAN DE HIST. VER. KOOG-ZAANDIJK
DONDERDAG 23 AUGUSTUS T/M ZONDAG 9 SEPTEMBER 2012

OPEN MONUMENTENDAGEN: OPEN HUIS
ZATERDAG 8 SEPTEMBER 2012 - 13.00 TOT 16.00 UUR
ZONDAG 9 SEPTEMBER 2012 - 13.00 TOT 15.45 UUR

MAYUMI EGURO (PIANOFORTE) KAMERCONCERT
ZONDAG 16 SEPTEMBER 2012 - 16.00 UUR

RESERVEREN BIJ VOORKEUR VIA: WWW.HONIGBREETHUIS.NL

COLOFON

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de Vereniging tot instandhouding en uitbreiding van de Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling Jacob Honig Jsz. Jr. en heeft als doel de band tussen de vereniging, het Honig Breethuis en de leden te behouden en te versterken.

Redactie: Wikje van Ritbergen, Wietske van Soest, Klaas Doorgeest, Pier van Leeuwen
Vormgeving: Ruud van Ritbergen
Beeldmateriaal: Gemeente Archief Zaanstad, Ruud van Ritbergen e.a.
Drukwerk: Drukkerij De Top

Honig Breethuis,
Lagedijk 80,
1544 BJ Zaanwijk
Tel. 075-6217626

E-mail: info@honigbreethuis.nl

Website: www.honigbreethuis.nl

Open: april – oktober openingstijden
don. t/m zon. 13.00 - 17.00 uur

Afspraken voor arrangementen en ontvangsten tijdens openingsuren bij het Honig Breethuis.

TE KOOP IN ONZE MUSEUMWINKEL:

17 verschillende prentbriefkaarten naar de illustraties door Hinne Terpstra.
€0,60 p.s. Mapje van 15 kaarten: €5,00

IN VOORBEREIDING:

Boekje over het Honig Breethuis met foto's van het huis en de inventaris en informatie over het huis, de bewoners en het papierbedrijf. Hard cover, 64 pagina's, full colour.
Verkrijgbaar vanaf september 2012.

C & I HONIG
PAPIERFABRIKEURS
1709 - 1879

